

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715209310
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7715209310.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Jozefa Maruščáka v právnej veci oprávneného S. U. nar. X.X.XXXX bývajúceho v S. na ul. N.. X proti povinnému otcovi Š.M. U. nar. X.X.XXXX bývajúcemu v S. na G. ul. č. X zastúpenému JUDr. Michalom Treščákom, ml. advokátom so sídlom v Košiciach na Thurzovej ul. č. 6 za účasti matky oprávneného X. U. rod. A. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v S. na ul. N. č. X zastúpenej JUDr. Ivetou Fejlekovou advokátkou so sídlom v Michalovciach na Námestí osloboditeľov č. 25 v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 6.4.2018 č.k. 15P 172/2015-260 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutom výroku o dlžnom výživnom tak, že dlžné výživné za obdobie od 1.6.2015 do 2.11.2017 v sume 685,03 € povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 62,23 € splatných spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná 20-tým dňom nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku, k rukám oprávneného S. U..

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil otcovi dlžné výživné za obdobie od 1.6.2015 do 2.11.2017 v sume 1.867 €, ktoré mu povolil splácať v 62,23 € mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným pod následkami straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná 20-tým dňom nasledujúceho mesiaca, od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 12.10.2016 č.k. 15P 172/2015-198 súd zvýšil otcovi výživné na mal. S. zo sumy 90 € na sumu 150 € mesačne od 1.6.2015. Dlžné výživné za obdobie od 1.6.2015 do 30.10.2016 v sume 742,50 € povolil otcovi splácať v 30 € mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným pod následkami straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná 20-tým dňom nasledujúceho mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Konanie o zverenie mal. S. do striedavej osobnej starostlivosti zastavil. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obaja rodičia.

3. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 29.6.2017 č.k. 7CoP 45/2017-223 odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku o zvýšení výživného tak, že zvýšil otcovi výživné na mal. S. zo sumy 90 € na sumu 180 € mesačne od 1.6.2015 do budúca, ktoré otcovi uložil platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Odvolací súd zároveň zrušil rozsudok v súvisiacom výroku o dlžnom výživnom, ako aj trovách konania účastníkov a v tomto rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku o zvýšení výživného dňom 2.11.2017.

4. Po vrátení vecí súd doplnil dokazovanie v zmysle rozsudku krajského súdu a zistil z výpovede mal. S., že mu otec prispieval od júna 2015 na tanečné hodiny sumou 10 až 15 € vždy, keď to potreboval a bolo to raz alebo dvakrát za mesiac. Maloletému bol predložený na pojednávaní zoznam úhrad otca za individuálne tanečné kurzy, pričom maloletý potvrdil, že otec mu na tieto kurzy prispel sumou 205 €. Čo sa týka stravy v škole, túto mu uhradza stará matka zo strany otca S. U.. Tejto dáva šeky, zavola jej, že má šek, stretnú sa a ona s ním tieto chodí uhrádzať na poštu. Uviedol, že stravné sa uhradza z babkiných prostriedkov, tak sa ňou dohodli už od 1. ročníka. Nemá vedomosť o tom, že by mu stravné v škole uhradzal otec. Potvrdil, že otec mu prispel na úhradu zubárskych ošetroví v sume 318 €. Uviedol, že frak mu platili starí rodičia, ktorí s ním boli v Maďarsku a taktiež v roku 2015 mu platili aj Slovinsko v sume 250 €.

5. Z výpovede matky zistil, že polročné poplatky za návštevu tanečného kurzu maloletého vo výške 75 € uhradza ona. Finančné záležitosti v súvislosti so zubárskymi ošetroviami uhradzal otec z dôvodu, že maloletý za otcovej prítomnosti havaroval a mal strojček a zlomený zub. Otec maloletému prispel na sústredenie v septembri 2017 sumou 200 €. Nesúhlasila, aby dlžné výživné bolo znížené na základe tvrdení otca, pretože ona chodí s maloletým na očné, má šošovky, okuliare, roztoky, všetko platí ona a neuvádzala to do zvýšených nákladov. Čo sa týka fraku, so starými rodičmi sa dohodli, že to bude vianočný darček pre S. v hodnote 350 € a 14.6. na narodeniny mu dal otec 100 €. Poukázala na to, že nedáva do nákladov jej dary pre syna, pretože je to jej rozhodnutie. Nesúhlasí so žiadnym započítaním nákladov. Trvala na písomnom vyjadrení, že otec má zaplatiť rozdiel na výživnom 2.160 €. Ostatné boli dobrovoľné plnenia.

6. Otec trval na tom, že nemá žiaden dlh na výživnom. Súhlasil s tým, že úhrada fraku 6.1.2016 bol dar starých rodičov. Na výživu maloletého prispieval sumou 180 € mesačne od júla 2017.

7. Svedkyňa S. U., stará matka zo strany otca, vo výpovedi uviedla, že stravné maloletému uhradza otec. Ona ho uhradza vtedy, keď otec nebol doma a S. jej nechával v schránke šek. So synom sa dohodnú, kto stravné zaplatí, aj ona zaplatí, ale syn jej peniaze vráti. Čo sa týka fraku, potvrdila, že maloletému kúpili frak v Maďarsku.

8. Z písomného vyčíslenia dlžného výživného podaného matkou zo dňa 6.11.2017 súd zistil, že od mája 2015 do januára 2017 otec platil výživné 90 € mesačne, čo je spolu 1.890 €, od februára 2017 do októbra 2017 platil 150 € mesačne, čo je spolu 1.350 €. Vzhľadom na rozsudok Krajského súdu v Košiciach mal otec prispievať po 180 € mesačne od 1.6.2015 do budúca. Jeho povinnosťou bolo teda zaplatiť 5.400 €, rozdiel je tak 2.160 €.

9. Z písomného vyjadrenia otca z 22.12.2017 bolo zistené, že v zmysle rozpisu úhrad za obdobie od 5.6.2015 do 26.9.2017 mimo výživného prispel maloletému na úhradu nákladov spojených s jeho tanečnými aktivitami a na stravu v škole spolu v sume 2.889 €. Pokiaľ ide o úhrady spojené s tanečnou, v tejto sume sú zahrnuté jednak poplatky za tanečné hodiny, poplatky za účasť na tanečných sústrezeniach a vystúpenia, ako aj poplatky za špeciálnu tanečnú výbavu, oblečenie a obuv. Vo vyčíslení je úhrada jednotlivých súm presne datovaná a špecifikovaná. Vzhľadom na značnú výšku celkovej sumy, ktorou takto mimo výživného prispel na náklady maloletého žiada, aby táto skutočnosť bola pri rozhodovaní zohľadnená.

10. Súd prvej inštancie citoval ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a konštatoval, že na základe doplneného dokazovania dospel k záveru, že otcovi vzniklo dlžné výživné za obdobie od 1.6.2015, t.j. od doby, odkedy bolo zvýšené výživné do 2.11.2017, t.j. do právoplatnosti rozsudku vo výroku o zvýšení výživného, v sume 1.867 €, ktoré otcovi povolil splácať v 62,23 € mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným pod následkami straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná 20-tym dňom nasledujúceho mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Pri určení výšky dlžného výživného vychádzal zo skutočností, že za obdobie od 1.6.2015 mal otec zaplatiť maloletému výživné vo výške 5.232 € a v skutočnosti zaplatil 3.160 €, teda dlžné výživné za uvedené obdobie činí 2.072 €. Z doplneného dokazovania však vyplynulo, že otec maloletému prispel v uvedenom období nad rámec výživného úhradou nákladov za individuálne tanečné hodiny vo výške 205 €, ktorú výšku vo svojej výpovedi potvrdil aj maloletý, a preto súd pri určení dlžného výživného túto sumu odpočítal, takže celkový dlh na výživnom vyčísil na sumu 1.867 €. Od dlžného výživného však neodpočítal sumu na úhradu stravného, nakoľko maloletý vo svojej výpovedi potvrdil, že stravné v

škole mu uhrádza stará matka zo strany otca, ktorej on sám odovzdáva šeky na základe dohody ešte z prvého ročníka. Stará matka toto tvrdenie maloletého vyvrátila tým, že uviedla, že stravné maloletému uhrádza otec a stravu uhrádzala vtedy, keď sa so synom dohodli, avšak túto výpoveď starej matky považoval za účelovú v snahe pomôcť otcovi. Pokiaľ by aj toto stravné uhrádzal otec, súd by to považoval za dobrovoľné plnenie zo strany otca a nie plnenie nad rámec výživného. Taktiež úhradu zubárskych ošetrení a strojčeka v sume 318 € nepovažoval za plnenie nad rámec výživného, nakoľko matka maloletému uhrádza všetky ďalšie náklady v súvislosti s jeho zdravotným stavom, napríklad u očného lekára, taktiež mu polročne uhrádza poplatok za tanečné kurzy vo výške 75 €. Čo sa týka zakúpenia fraku pre maloletého, z doplneného dokazovania vyplýva, že sa jednalo o dar od starých rodičov na Vianoce, túto skutočnosť potvrdil aj maloletý vo svojej výpovedi. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm.b/, d/ a f/ CSP a uviedol, že ustálenie dlžného výživného odporuje vykonanému dokazovaniu a je výsledkom pochybenia súdu. Súd ustálil dlžné výživné ako rozdiel medzi skutočne vyplateným výživným a novourčeným výživným podľa rozsudku odvolacieho súdu, pričom mu započítal plnenie len v rozsahu 205 €, ktorú potvrdil aj maloletý vo svojej výpovedi. Na ďalšie ním uhrádzané výdavky neprihliadol, hoci väčšina z nich nebola rozporovaná druhou stranou a v odôvodnení rozhodnutia súd neuviedol svoju úvahu pre takýto postup. Okrem sumy 205 € ako úhrady tanečných kurzov, ktoré boli započítané voči dlžnému výživnému mali byť započítané v zmysle výsledkov dokazovania aj úhrada za tanečné sústredenie maloletého v septembri 2017 vo výške 200 €, keďže tento výdavok potvrdila aj matka dieťaťa. Nesprávny postup, resp. pochybenie možno súdu vyčítať, aj pokiaľ ide o pravidelné príspevky dieťaťu, keď sám maloletý potvrdil, že mu dával pravidelne raz alebo dvakrát mesačne sumu 10 až 15 €, pričom k týmto príspevkom sa nijakým spôsobom súd nevyjadril. Ak by súd zohľadnil priemernú výšku týchto príspevkov podľa výpovede maloletého, t.j. 20 € mesačne, celkovo za rozhodujúce obdobie ide o sumu 680 €. Za nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov a tým nesprávne skutkové zistenia považuje aj neuznanie úhrady za zubný strojček vo výške 318 €, ako aj úhrady 410 € za frak ušitý maloletému na mieru. Pokiaľ ide o zakúpenie fraku spolu s cestovným a ubytovaním, je pre neho zarážajúce, keď v odôvodnení bodu 12. súd konštatuje, že súhlasil s tým, že úhrada fraku bol dar od starých rodičov a podľa bodu 14. odôvodnenia stará matka potvrdila, že maloletému kúpili frak v Maďarsku. Nikdy počas konania nevyhlásil, že súhlasí s posúdením kúpy fraku maloletému ako daru od jeho starých rodičov. Na pojednávaní 6.4.2018 vo svojej záverečnej reči jeho právny zástupca opäť poukázal na to, že v konaní neboli tvrdenia matky o úhrade sumy za frak starými rodičmi preukázané, teda že trvá na jeho úhrade otcom. V tomto smere je potrebné tiež uviesť, že z výpovede svedkyne S. U. vyplýva, že kúpa fraku nebol dar starých rodičov, ale peniaze na neho im dal otec maloletého, pričom v Maďarsku sa kúpa zúčastnila len ona a starý otec z dôvodu, že starý otec ako jediný ovládal maďarský jazyk. Nie je teda zrejmé, ako mohol súd napriek tomu dospieť k záveru o darovaní fraku maloletému od jeho starých rodičov. Navyše súd prvej inštancie prihliadol v tejto otázke zjavne výlučne na výpoveď maloletého, ktorá však bola rozporuplná, čo svedčí o úmyselnom skresľovaní faktom maloletým, ktorý je pod značným vplyvom svojej matky. Maloletý tvrdil, že frak dostal ako dar na Vianoce od starých rodičov. Tu je potrebné posúdiť celú výpoveď maloletého, kde najprv tvrdil, že so starými rodičmi a otcom sa dohodol, že frak mu kúpia ako dar, pričom vzhľadom na jeho cenu 350 € mu už nič nekúpia. Následne však na otázku súdu, či teda dostal na Vianoce ešte nejaké darčeky uviedol, že áno, dostal. Taktiež nemožno považovať za správny záver súdu, že sumu 318 €, ktorú uhradil za strojček na zuby nemožno zohľadniť, pretože matka dieťaťa uhrádza ďalšie náklady, keďže súd opomína právnu podstatu určenia výživného jednému z rodičov, kde toto výživné slúži práve na výdavky maloletého bez ich bližšej špecifikácie, teda tieto mohla matka uhradiť z bežného výživného. Zároveň aj matka má voči synovi vyživovaciu povinnosť, aj keď táto nie je určená súdom, nakoľko má maloletého v osobnej starostlivosti. Preto nemožno akceptovať odmietnutie zohľadnenia úhrady v tak značnej výške 318 € len preto, že niektoré výdavky hradí sama matka. Vzhľadom na uvedené navrhuje odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok a vo veci rozhodnúť.

12. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť. Súd podľa jej názoru vykonal všetky otcom navrhované dôkazy, ktoré boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. To, že stará matka, svedkyňa, nevypovedala podľa predstáv otca, nemôže byť odvolací dôvod. Otec v konaní nepreukázal úhrady vo výške 3.515 €, predložil len akýsi fiktívny zoznam, kde boli zahrnuté vianočné dary, dokonca aj dary od starých rodičov a v odvolaní si dokonca vyhradzuje právo hodnotiť a posudzovať, či zabezpečenie fraku bolo darom alebo kúpou.

13. Kolízny opatrovník v tom čase mal. S. U. navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.
14. Oprávnený S. U. dovŕšil plnoletosť v odvolacom konaní X.X.XXXX. K odvolaniu otca ani vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka sa nevyjadril.
15. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.
16. Výrok rozsudku o trovách konania účastníkov nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní.
17. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.
18. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.
19. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o dlžnom výživnom spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, avšak nesprávne ich aplikoval pri ustálení dlžného výživného.
20. Pri rozhodovaní o dlžnom výživnom je súd pri vyčíslení jeho výšky totiž povinný vziať do úvahy všetky plnenia, o ktorých bude mať za preukázané, že ich povinný poskytol oprávnenému v posudzovanom období, pričom môže ísť o plnenia naturálne alebo peňažné, za predpokladu, že tieto plnenia boli spôsobilé uspokojiť odôvodnené potreby oprávneného, v rámci posúdenia ktorého je potrebné vychádzať z účelu výživného, ktorým je zabezpečenie jednak výživy oprávneného vo vlastnom zmysle slova, ako aj bývania, ošatenia, hygieny, školskej dochádzky, zdravotného stavu, záujmovej či športovej činnosti a pod. Zároveň je potrebné uviesť, že v prípade, ak je rodičovi určená vyživovacia povinnosť rozhodnutím súdu, nevzniká mu žiadna ďalšia povinnosť uhrádzať akékoľvek ďalšie potreby dieťaťa, nakoľko rodič oprávnený preberať výživné pre maloleté dieťa zverené mu do osobnej starostlivosti je povinný spolu so svojim podielom na výživnom z určeného výživného hradiť všetky odôvodnené potreby dieťaťa v rámci limitov daných možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov. V tomto smere teda neobstoí argumentácia matky, že žiadne plnenia otca nad rámec určeného výživného nemožno zohľadniť, pretože aj ona uhrádzala potreby oprávneného dieťaťa.
21. Pri naturálnych plneniach musí súd tiež zvážiť, či nešlo iba o príležitostné plnenia v dobe styku alebo či nešlo o bežné dary alebo iné podobné plnenia, ktoré nie je možné považovať za plnenie vyživovacej povinnosti (porovnaj R44/1966). Pri peňažných plneniach, ktoré boli poukázané oprávnenému alebo osobe oprávnenej preberať za oprávnené dieťa výživné, je uvedená úvaha súdu nadbytočná, pretože povinný nemôže ovplyvniť využitie poskytnutých finančných prostriedkov oprávneným. Dlžným výživným, ktoré vzniklo rozhodnutím súdu o zvýšení výživného, je vždy rozdiel medzi doposiaľ určeným výživným na základe právoplatného rozsudku súdu a novo určeným rozsudkom o zvýšení výživného, a to od určenia počiatku takto určeného výživného.
22. V tejto prejednávanej veci bolo rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 12.10.2016 č.k. 15P 172/2015-198 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 29.6.2017 č.k. 7CoP 45/2017-223 zvýšené výživné od otca pre oprávneného S. z 90 € na 180 € mesačne od 1.6.2015 do budúca, ktoré výživné je splatné vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám v tom čase matky maloletého. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 2.11.2017. Súvisiaci výrok o dlžnom výživnom bol vyššie citovaným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetom konania teda ostalo určenie dlžného výživného za obdobie od 1.6.2015 do 2.11.2017. Vzhľadom na to, že pre rozsudok je vždy rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 CSP) bolo povinnosťou súdu ustáliť dlžné výživné za rozhodné obdobie, teda od 1.6.2015 do 2.11.2017, a to s prihliadnutím aj na všetky plnenia povinného otca majúce charakter plnenia vyživovacej povinnosti k oprávnenému dieťaťu, ku dňu jeho rozhodnutia.

23. Otec v priebehu konania na súde prvej inštancie tvrdil, že v rozhodnom období prispieval aj nad rámec určeného výživného v predchádzajúcom rozhodnutí súdu, kedy mu bola určená výživovacia povinnosť 90 € mesačne. V tejto súvislosti predložil niekoľkokrát modifikovaný zoznam plnení, ktorý posledný ku dňu vyhlásenia rozsudku o dlžnom výživnom obsahuje súpis plnení od 5.6.2015 do 18.1.2018 v celkovej sume 3.515 € nad rámec súdom určeného výživného. Otec v priebehu konania zároveň predložil i doklady o niektorých plneniach uvedených v zozname, konkrétne bloček z 19.7.2015 ako pomôcky na sústredenie na Šírave 12,25 €, bloček o úhrade kolku za občiansky preukaz maloletého 20 € z 5.8.2015, bloček z 19.12.2015 na 14,85 € ohľadne kúpy trička, ďalší bloček z rovnakého dátumu na 37,95 € za botasky na telesnú, ďalej predložil prevodné príkazy o úhrade stravného 47,73 € z 2.11.2015, 24,51 € zo 4.11.2015, 19,35 € z 18.1.2016, z 3.2.2016 19,35 €, z 15.3.2016 21,93 €, z 31.5.2016 49,02 €, z 14.6.2016 20,64 €, šeky z 11.12.2017 16,77 €, z 9.6.2017 19,35 €, z 11.10.2017 46,44 €, z 18.1.2018 23,22 €, ďalej šek o úhrade stravného zo 17.12.2015 11,61 €, ďalšie prevodné príkazy na sumu 55 € 15.12.2015 za bundu a nohavice, ďalej z 3.7.2017, sústredenie Šírava 100 € a sústredenie Šírava 110 € a taktiež z 23.1.2018 160 € na sústredenie Šírava. V zozname ďalej uvádza ďalšie položky, ako individuálka, sústredenie, súťaž, kurty a podobne, s poznámkou S., žiadne doklady k týmto položkám nepredložil. K položkám označeným ako individuálka otec tvrdil, že išlo o vreckové, ktoré syn používal na individuálne tréningy. Oprávnený vo svojej výpovedi uviedol, že približne 205 € takto použil na individuálne tréningové hodiny tanca. K uvedenému zoznamu oprávnený ďalej uviedol, že Slovinsko v roku 2015 250 € mu zaplatili starí rodičia (pojednanie 7.3.2018), na pojednaní 12.10.2016 však uviedol k plneniam otca, že veci mu pravidelne nekupuje, iba keď ho poprosí, väčšinou je to ohľadom tancovania. Na sústredenie mu dal 100 € dávnejšie a starí rodičia a otec mu prispeli na súťaž v Prahe 300 €, nevie uviesť, ako prispeli, peniaze mu dali starí rodičia ale povedali, že sa poskladali s otcom. Do Prahy nakoniec nešli, ale peniaze použil neskôr na Poľsko. Vo vzťahu k vreckovému na uvedenom pojednaní tvrdil, že otec mu dáva 15 €, ktoré použije na individuálne tréningy, nedáva mu ho pravidelne, každý druhý alebo tretí mesiac. Aj starí rodičia mu takto prispievajú asi 20 €, tiež mu prispeli 300 € na súťaž. Pokiaľ ide o stravu v rámci všetkých svojich (troch) výpovedí tvrdil, že šeky dáva babke z otcovej strany a má za to, že tieto platila babka, nevie o tom, že by otec výživné v škole uhrádzal. Pokiaľ ide o frak, ktorí boli šití v Maďarsku a platili ho starí rodičia. Ohľadne fraku a stravného boli medzi účastníkmi rozpory, nakoľko otec tvrdil, že stravné uhrádzal on, poprel dohodu, že by stravné mala platiť od prvého ročníka maloletému jeho matka, keďže predložil prevodné príkazy o úhrade stravného, pričom šeky, ktoré predložil niekedy zaplatila jeho matka, avšak tie jej preplatil. Uvedené potvrdila i svedkyňa, otcova matka S. U.. Pokiaľ ide o frak, ktorý mal byť šitý v Budapešti, matka ako aj oprávnený tvrdili, že išlo o vianočný dar a zaplatili ho starí rodičia. Otec tvrdil, že na uvedený frak prispel a svedkyňa, jeho matka, S. U. uviedla, že to nebol dar, platili tam vtedy ubytovanie, stravu, zdokladovať to nevie s tým, že spolu s manželom uhradili poplatok za frak s tým, že otec maloletého jej peniaze dá a ďalej uviedla „syn mi vrátil svojim spôsobom“. Na konkrétnu otázku, či oprávnený v inkriminované Vianoce dostal ešte nejaký dar, oprávnený uviedol, že dostal ešte nejaké maličkosti. Oprávnený tiež konkretizoval, že bolo to pred Vianocami, keď povedal dedovi, aby s ním išiel do Maďarska ušiť frak a tiež povedal, že keď mu ho kúpia na Vianoce, nemusia mu nič dať. Povedal, že mu je potrebný, potom tam išli, kúpili ho a starí rodičia nič nepovedali.

24. Odvolací súd takto dospel k záveru, že otec hodnoverne preukázal plnenia nad rámec stanoveného výživného v rozhodnom období, teda položky uvedené v ním vypracovanom zozname len v rozsahu predložených bločkov, prevodných príkazov a šekov, ktoré zahŕňali i ním namietanú položku sústredenie v roku 2017 (predložené prevodné príkazy), ktoré neboli spochybnené ani matkou ani oprávneným (§ 37 CMP - zhodné tvrdenia účastníkov), pričom vzhľadom na charakter týchto plnení možno konštatovať, že slúžili na uspokojenie odôvodnených potrieb oprávneného dieťaťa, keďže išlo o podporu jeho záujmovej činnosti, stravného v škole, ktoré súd prvej inštancie nesprávne považoval za dobrovoľné plnenie, ako aj získania občianskeho preukazu, ošatenia a podobne. Uvedené položky v súhrne činili 829,97 €. K stravnému je potrebné dodať, že prevažná časť stravného v škole bola uhrádzaná prevodným príkazom z účtu otca, preto niet dôvodu pochybovať o tom, že i poštové poukážky boli otcom refundované starej matke s tým, že výpoveď oprávneného bola v tomto smere neurčitá, pretože sa sústreďoval na okolnosti odovzdávania šeku starej matke, avšak nemohol mať priamu vedomosť o tom, kto v skutočnosti stravné financoval. Na druhej strane neboli preukázané tvrdenia otca o celkovej sume ďalších plnení, pokiaľ ide o vreckové, ktoré oprávnený potvrdil v rozsahu len 205 €, ktoré i využil na svoju záujmovú činnosť, a to individuálne tréningy. Ďalej ešte na pojednaní 12.10.2016 oprávnený potvrdil, že mu otec dal ďalších 100 € na sústredenie a spolu so starými rodičmi mu prispeli na súťaž v Prahe sumou 300 €, preto súd uznal ďalšie položky zo zoznamu, a to 15.8.2016 sústredenie Slovinsko 100 € a Praha 250

€ ako plnenie otca. Pokiaľ ide o kúpu fraku v Maďarsku, odvolací súd sa priklonil k záveru, že išlo o vianočný dar vzhľadom na zhodné tvrdenia matky a oprávneného a značne neisté vyjadrenie svedkyne, otcovej matky, že otec oprávneného jej „svojim spôsobom peniaze vrátil“. Pokiaľ ide o stomatologické vyšetrenia a zubný strojček, otec predložil doklady z obdobia rokov 2013, 2014 a posledný je z 1.4.2015 v celkovej sume 318,06 €, teda ide o plnenia, ktoré nespádali do rozhodného obdobia a z uvedeného dôvodu na ne nie je možné prihliadnuť. Na druhej strane bolo potrebné zohľadniť finančné plnenia otca, keď v období od februára do októbra 2017 platil zvýšené výživné 150 €, teda za deväť mesiacov prispel nad rámec už určeného výživného o 60 € viac, čo je spolu 540 €.

25. Odvolací súd takto ustálil dlžné výživné za obdobie od 1.6.2015 do 2.11.2017 na sumu 685,03 €, t.j. otec mal prispieť okrem už stanoveného výživného 90 € mesačne 29 mesiacov po 90 € (na mesiac november 2017 odvolací súd neprihliadal, nakoľko splatnosť výživného bola stanovená dvadsiatym dňom v mesiaci, teda dlh na výživnom mu za november 2017 vzniknúť nemohol), čo je spolu 2.610 €, od čoho odpočítal 829,97 € ako vyššie uvedené položky zo zoznamu podložené i relevantnými dôkazmi (výpisy z účtu, šeky), ďalej vreckové 205 € potvrdené oprávneným, ktoré použil na úhradu individuálnych tanečných tréningov, ďalej oprávneným potvrdené plnenie otca na sústredenie 100 € a ďalšie potvrdené plnenie v rozsahu 250 € (oprávnený tvrdil, že dostal od starých rodičov a otca 300 € na ďalšie sústredenie, pričom na zozname otca je uvedených v tomto období 250 €) a zároveň zohľadnil plnenie zvýšeného výživného 9 x 60 € v období od februára do októbra 2017, čo je 540 €. Ostatné položky odvolací súd zohľadniť nemohol, nakoľko preukázané neboli a neboli ani potvrdené oprávneným, resp. jeho matkou v čase maloletosti s tým, že dôkazné bremeno bolo na otcovi, teda aby preukázal tieto plnenia, nie na matke a oprávnenom, ktorí nemajú povinnosť preukázať negatívnu skutočnosť za situácie, že pozitívny dôkaz predložený nebol. Napokon ani iným dokazovaním nariadeným súdom v rámci vyšetrovacej zásady by uvedené tvrdenia otca preukázané byť nemohli, nakoľko takýmito dôkazmi môžu disponovať jedine účastníci konania.

26. Nakoľko matka odvolanie voči rozsudku nepodala, odvolací súd povolil otcovi splácať dlžné výživné za obdobie od 1.6.2015 do 2.11.2017 v sume 685,03 €, v rovnakých splátkach ako určil súd prvej inštancie 62,23 € splatných spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná dvadsiatym dňom nasledujúceho mesiaca od právoplatnosti rozsudku, a to k rukám už oprávneného S. U.M., nakoľko v priebehu odvolacieho konania dovŕšil plnoletosť, čím zaniklo zákonné zastúpenie jeho matkou a keďže výživné je jeho osobným právom, je oprávnený prebrať a eventuálne vymáhať výživné (bežné aj dlžné) od povinného už sám, teda vo vlastnom mene (porovnaj R2/1985). V tomto smere teda nie je vylúčená ani možnosť dohody oprávneného a povinného o forme zaplatenia dlhu na výživnom, keďže oprávnený má možnosť nie povinnosť dlh vymáhať.

27. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).